

N:o 56.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande; gifven Stockholms slott den 22 februari 1901.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll samt öfriga till frågan hörande handlingar vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

Förslag

till

Lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Härigenom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1904, under vilkor att jemväl de för Norge genom lov af den 2 juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efterrättelse. Har ej derförinnan ny gemensam lag blifvit i begge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af 7/18 oktober 1751, som medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande blifver utan verkan, åter träda i kraft.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 15 februari 1901

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: WIKBLAD,
ANERSTEDT,
herr VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anförde i underdånighet:

»Af härvarande norske statsminister har blifvit meddeladt, att från norska regeringen ingått indstilling om ytterligare förlängning af den tid, hvarunder de i de båda rikena gällande lagar angående de lappar, som med renar flytta emellan Sverige och Norge, skola vara gällande, och att berörda indstilling skall föreläggas Eders Kongl. Maj:t i nästkommande norskt statsråd. Dessa lagar skola, enligt hvad i lagar af 1898 om förlängning af desamma finnes bestämdt, upphöra att gälla med innevarande års utgång. Då en ytterligare förlängning af tiden för desammas giltighet otvifvelaktigt är af behovet påkallad, derest erforderliga åtgärder för ordnande medelst gemensam lagstiftning af rättsför-

hållandet mellan flyttlapparne och de bofaste på ömse sidor om riksgränsen skola kunna medhinnas innan dessa författningar förlorat sin gällande kraft, har ett förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen af den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande, blifvit inom justitiedepartementet upprättadt.»

Sedan departementschefen härefter uppläst berörda, under litt. A vid detta protokoll fogade lagförslag, hemställde han i underdånighet, att, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, högsta domstolens utlåtande öfver detsamma måtte genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo
Erik Ölander.

Bilaga litt. A.

Förslag

till

Lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Häri genom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1904, under vilkor att jemväl de för Norge genom lov af den 2 juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efterrättelse. Har ej derförinnan ny gemensam lag blifvit i begge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af $\frac{7}{18}$ oktober 1751, som medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande blifver utan verkan, åter träda i kraft.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 19 februari 1901.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: SKARIN,
LILIENBERG,
AFZELIUS,
LINDBÄCK,
PETERSSON,
THOLLANDER,
BILLING.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden revisionssekreteraren
Hammarskjöld föredrog i underdånighet:

note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 15 innevarande månad, utvisande,
att Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att högsta domstolens utlåtande skulle,
för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhemtas öfver ett
nom justitiedepartementet upprättadt förslag till lag angående förläng-
ning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande
de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena
Sverige och Norge, skall vara gällande; varande förslaget bilagdt detta
protokoll.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo
Aug. von Hartmansdorff.

Gjenpart

af den Kongelige Norske Regjerings underdanigste indstilling af 31 januar 1901, bifaldt ved Kongelig resolution af 16 februar s. A.

Chefen for departementet for det indre, hans excellence statsminister Steen, har underdanigst foredraget følgende:

§ 30 i lov angaaende lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige af 2 juni 1883 er saalydende:

»Denne lov træder i kraft fra den dag, Kongen for begge riger bestemmer, efter at modsvarende regler er vedtagne for Sveriges vedkommende. Den forbliver gjældende i 15 — femten — aar fra nævnte dag. Er ikke inden udløbet af denne tid ny fælles lov blevet antagen i begge riger, skal 1:ste tillæg eller kodicil til traktaten af 7de oktober 1751, som, medens nærværende lov er gjældende, ikke kommer til anvendelse, atter træde i kraft. Herved er dog intet afgjort med hensyn til spørgsmaalet om, hvorvidt noget af rigerne har ret til at fratræde denne kodicil.»

Ved kongelig kundgjørelse af 6:te juni 1883 blev det i henhold til nævnte lovsted bestemt, at loven skulde træde i kraft fra 1:ste januar 1884.

I henhold til disse bestemmelser skulde saaledes lappeloven af 1883 være traadt ud af kraft ved udgangen af 1898.

Loven er imidlertid ved en norsk lov af 11:te juni 1898 og en svensk lov af 9:de september s. a. tillagt forlænget gyldighed til udgangen af 1901.

Foranledningen til denne forlængelse var, at den i 1897 nedsatte norske lappekommission havde meddelt, at den ikke vilde kunne tilendebringe sit hverv saa hurtigt, at dens arbeide kunde indbringes for stortinget i 1898.

Man tillader sig herom at henvise til oth. prp. no. 15 for 1898, indst. O. no. 34 for s. a. og de mundtlige forhandlinger i odelstinget side 131.

I en hertil indsendt forestilling af 23 januar d. a. har lappelkommissionen nu bragt i forslag, at der søges udvirket, at loven af 1883 tillægges en yderligere midlertidig forlænet gyldighed.

Kommissionen henviser til, at den ifølge sit mandat først og fremst har at overveie, om det nuværende forhold, at lapperne flytter landene imellem med sine ren, overhovedet bør opretholdes for fremtiden, og at denne del af dens mandat har nødvendiggjort vidtløftige arkivundersøgelser og andre forberedende arbejder. Kommissionen var ikke skredet langt frem med disse forberedelser, før det var den klart, at det vilde medtage adskillig længere tid end forudsat at tilendebringe materialets gennemgaaelse og bearbejdelse.

Kommissionens mandat er derhos undergaaet en ikke uvæsentlig ændring som følge af, at man i Sverige har undladt — saaledes som ved kommissionens nedsættelse forudsat — at nedsætte en lignende kommission (se sth. dok. no. 89 og 99 for 1898, indst. S. no. 190 og sth. forh. side 1006—1017 for s. a.).

Under disse omstændigheder har kommissionen fundet det rettest, forinden dens mandat forøvrigt har kunnet afsluttes, at udarbejde udkast til en udelukkende norsk lappelov. Kommissionen vil imidlertid ikke, at der i den omstændighed, at den nu har oversendt dette udkast til departementet, skal sees noget udtryk for, at den er naaet frem til et absolut standpunkt ligeoverfor de spørgsmaal, den har under overveielse. Naar kommissionen allerede nu har indsendt dette udkast til departementet, er det blandt andet begrundet deri, at den ønsker indhentet udtalelser fra vedkommende distrikter angaaende forslaget. Først naar disse udtalelser foreligger, og kommissionen har endt sine endnu paa-gaaende arkivundersøgelser — hvilket sidste antages at kunne ske om et halvt aar — vil kommissionen kunne fremkomme med endelig udtalelse.

Under disse omstændigheder har kommissionen foreslaaet, at lappelovens gyldighed forlænges yderligere for et tidsrum af 3 aar, saa at den forbliver gjældende indtil udgangen af 1904.

Departementet antager med kommissionen, at en forlængelse for et saadant tidsrum som foreslaaet vil være nødvendig, naar ogsaa administrationen efter afgivelsen af kommissionens endelige udtalelse skal have den fornødne tid til mulig indhentelse af nye erklæringer, til eventuelle forhandlinger o. l., og vil anbefale, at der — under forudsætning af, at en lignende forlængelse finder sted med hensyn til den tilsvarende svenske lov — udfærdiges en hertil sigtende lovbestemmelse.

Ovennævnte lov af 11 juni 1898 er saalydende: »Lov af 2:den

juni 1883 angaaende lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige forbliver gjældende indtil udgangen af aaret 1901, saafremt de modsvarende regler, som er vedtagne for Sveriges vedkommende ved forordningen af 6 juni 1883, tillægges lignende forlænget gyldighed. Er ikke inden udløbet af denne tid ny fælles lov blevet antagen i begge riger, skal 1:ste tillæg eller kodicil til traktaten af 7/18 oktober 1751, som, medens nærværende lov er gjældende, ikke kommer til anvendelse, atter træde i kraft. Herved er dog intet afgjort med hensyn til spørgs-maalet om, hvorvidt noget af rigerne har ret til at fratræde denne kodicil».

Departementet antager, at den nye lov — naar undtages tidsangivel-sen — bör gives samme ordlyd, som den citerede lov.

Man tillader sig saaledes at foreslaa, at der for stortinget frem-sættes naadigst proposition overensstemmende herved under forudsæt-ning af at tilsvarende proposition fremsættes for den svenske rigsdag.

I henhold til foranførte, der af statsraadets øvrige medlemmer i det væsentlige tiltrædes, indstilles underdanigst:

»At gjenpart af nærværende foredrag angaaende yderligere forlænget gyldighed til udgangen af 1904 af loven angaaende lapperne i de forenede riger af 1883 naadigst befales tilstillet det kongelige svenske justitiedepartement».

In fidem

H. Schlytter.

Utdrag af protokollet öfver ett justitiedepartementsärende, hållet inför Hans Maj:t Konungen i sammansatt svenskt och norskt statsråd å Stockholms slott fredagen den 22 februari 1901

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Hans excellens norske herr statsministern BLEHR,
Svenska statsråden: WIKBLAD,

ANNERSTEDT,
herr VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,

Norska statsråden: SUNDE,
SPARRE,

Justitieråden: HUSS,
THOLLANDER.

Chefen för svenska justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anmälde i underdånighet:

dels norska regeringens underdåniga indstilling af den 31 sistlidne januari, bifallen genom kongl. resolution af den 16 innevarande februari, hvarigenom till svenska justitiedepartementet öfverlemnats för-

slag, att giltigheten af lov af den 2 juni 1883 angående lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige måtte ytterligare förlängas till utgången af 1904;

dels ock högsta domstolens utlåtande öfver det jemlikt Kongl. Maj:ts beslut den 15 innevarande februari till högsta domstolen remitterade förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande; varande berörda förslag af högsta domstolen lemnadt utan anmärkning.

Efter att hafva redogjort för innehållet af norska regeringens indstilling anförde departementschefen:

»Enligt norska regeringens indstilling skulle det norska förslaget med undantag af tidsbestämmelsen erhålla samma lydelse som den norska lagen af den 11 juni 1898 om forlænget gyldighed af lov af den 2:den juni 1883 angående lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige och följaktligen skilja sig från det svenska förslaget allenast på samma sätt som nyssnämnda norska lag af 1898 afvek från den svenska lagen af den 9 september samma år angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 skall vara gällande, eller derutinnan att i det norska förslaget tillägges punkten »Herved er dog intet afgjort med hensyn til spørgsmaalet om, hvorvidt noget af rigerne har ret til at fratræde denne kodicil.»

Då häremot icke synes vara något att erinra, skulle förslaget dels med svensk dels med norsk text erhålla den lydelse, bilagorna litt. A och B vid detta protokoll utvisa.

Jag hemställer i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes besluta att föreslå Sveriges Riksdag och Norges Storting vid deras nu pågående sammanträden att antaga dessa lagförslag, samt att nådiga propositioner härom måtte i hvartera rikets särskilda statsråd utfärdas.»

Statsrådets öfrige svenske ledamöter äfvensom de närvarande medlemmarne af den norska statsrådsafdelningen instämde i chefens för justitiedepartementet berörda hemställan;

och behagade Hans Maj:t Konungen densamma i nåder bifalla.

Ex protocollo:

Aug. von Hartmansdorff.

Bil. Litt. A.

Förslag

till

Lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Häri genom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1904, under vilkor att jemväl de för Norge genom lov af den 2 juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efterrättelse. Har ej derförinnan ny gemensam lag blifvit i begge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af $7/_{18}$ oktober 1751, som medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande blifver utan verkan, åter träda i kraft.

Bil. litt. B.

Udkast

till

*Lov om forlænget gyldighed af lov af 2:den juni 1883 angaaende
lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige:*

»Lov af 2:den juni 1883 angaaende lapperne i de forenede kongeriger Norge og Sverige forbliver gjældende indtil udgangen af aaret 1904, saafremt de modsvarende regler, som er vedtagne for Sveriges vedkommende ved forordningen af 6 juni 1883, tillægges lignende forlænget gyldighed. Er ikke inden udlöbet af denne tid ny fælles lov blevet antagen i begge riger, skal 1:ste tillæg eller kodicil til traktaten af $\frac{7}{18}$ oktober 1751, som, medens nærværende lov er gjældende, ikke kommer til anvendelse, atter træde i kraft. Herved er dog intet afgjort med hensyn til spørgsmaalet om, hvorvidt noget af rigerne har ret til at fratræde denne kodicil.»

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet
inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott fredagen den 22 februari 1901*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: WIKBLAD,
ANERSTEDT,
herr VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG.

Till åtlydnad af Kongl. Maj:ts i sammansatt svenskt och norskt statsråd denna dag fattade beslut anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt förslag till Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen om antagande af lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

I enlighet med statsrådets tillstyrkan tacktes
Hans Maj:t Konungen gilla berörda förslag samt för-

ordna, att i öfverensstämmelse dermed skulle till Riksdagen aflåtas nådig proposition, af den lydelse bilagan litt. A. vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Aug. von Hartmansdorff.
